

var at lægge sine Efterfølgere alle de Vanskeligheder i Vejen, som han overhovedet kunde finde. Om det nu er klogt af Venstre at følge denne Politiker, vil jo Tiden vise. Men medens jeg hørte det ærede Medlem Hr. N. Neergaard tale saaledes paa Venstres Vegne, dukkede op i min Erindring fra mine unge Dage en Udtalelse af Hørup om Niels Neergaard. Han sagde den Gang til yngre Politikere, at de skulde studere Neergaard som Politiker, han var vel værd at studere, og han tilføjede: Se nøje, hvad han gør, følg nøje, hvad han tilraader, og gør saa altid det modsatte, saa er De vis paa at handle klogt. Hvis nu Venstre ser tilbage paa den Tid, N. Neergaard har ført dem, haade i den ene og den anden Periode, saa burde maaske disse Hørups Ord ogsaa rinde dem i Erindring. Ikke mindst de sidste 4 Aars Erfaring og den Erfaring, man til sidst fik i Valget den 11. April, viser, hvad der kommer ud af at følge den forhenværende Statsminister, det nuværende ærede Medlem Hr. N. Neergaard, blindt i alt, hvad han tilraader. Og er det nu endvidere ud fra almindelig Betragtning af det foreliggende Forhold klogt af Venstre at indtage den Holdning, som det indtager, og som ogsaa præger de Konservatives Udtalelser, om end den der kommer til Orde i mere dæmpede Toner og ikke saa afgjort, heller ikke ud fra den samme Skuffelse, idet Skuffelsen der er mindre. Er det klogt? Thi hvad opnaar de to Partier ved at hindre dette Lovforslags Gennemførelse. Intet som helst andet end at fritage det Ministerium, der sidder, for Ansvaret, hvis Valutakrisen igen melder sig. Thi det vil være den Forskel, der er paa Ministeriet Neergaards og Ministeriet Staunings Tilfælde, hvis en Krise bryder ud, at Ministeriet Neergaard vilde ikke bede om Bemyndigelse til at skride ind, skønt det blev tilraadet Ministeriet i dette Ting at skaffe sig en saadan Bemyndigelse, og derfor kom ogsaa Krisen til at virke saa voldsomt. Men dette Ministerium har nu søgt om en Bemyndigelse, og hvis Rigsdagen afslaar Ministeriet en saadan, kan denne Regering modtage Krisen trygt uden Skyld; Regeringen maa naturligvis i Krisens Øjeblik komme med Forslag, men ingen kan bebrejde den, at den først da kommer med dem. Jeg tilraader derfor de to Partier, som har indtaget den Stilling, at de anbefaler at forkaste Lovforslaget, dog at overveje Forslagets videre Skæbne i det andet Ting ogsaa set ud fra dette Synspunkt.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard skildrede alle de Vanskeligheder, som dette Lovforslag vilde fremkalde. Naar man begrænsede Importen, vilde der opstaa toldpolitiske Vanskeligheder, handelspolitiske Vanskeligheder. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde jo være med til at begrænse Importen ved Toldforanstaltninger, ved saa høj en Told, sagde han, at det fremkalder Begrænsning. Og nøjagtig de samme handelspolitiske Vanskeligheder vilde opstaa ved Anvendelsen af et hvilket som helst Middel, der tilsigter den samme Begrænsning. Naar det ærede Medlem nu genkalder de Vanskeligheder, som man sagde at Importreguleringen voldte overfor Czekoslovakiet, saa vil jeg, som har haft Lejlighed til at se de vedkommende Dokumenter, sige, at der ikke med Hensyn til Czekoslovakiet opstod en eneste Vanskelighed, som ikke kunde være overvundet ved en fast og klar Politik paa det Tidspunkt. Czekoslovakiet, som selv importregulerede, var tilmed det Land, som det havde været lettest at komme overens med og paa en Maade, som kunde være fuldt tilfredsstillende for alle vore virkelige Eksport erhverv. Alt, hvad man har sagt med Hensyn til Czekoslovakiet, er kun tomme Paa-stande. Den ærede Ordfører for Venstre sagde endvidere, at naar man begrænser Importen af saadanne Varer, saa opstaa der et forhøjet Prisniveau. Den ærede Ordfører synes at mene, at naar man begrænser Importen af Varerne ved paa den Del af Varerne, som faar Lov at komme ind i Landet, at forhøje Prisen ved Told, skulde det fremskaffe et gunstigere Prisniveau end en Importregulering, der ikke forhøjer Varernes Pris. Det er hverken mere eller mindre end meningsløst. Den ærede Ordfører siger videre, at naar man indskrænker Importen af disse Varer, vil en Rationering være nødvendig. Her taler den ærede Ordfører om Rationering i en anden Betydning end den, der almindelig bruges ude i Befolkningen, hvor man ved Rationering forstaaer en Rationering for Forbrugerne; her taler den ærede Ordfører om en Rationering til de handlende. Hvad er det, den højtærede Ordfører som Statsminister har været med til at gennemføre? Det er en Rationering for de handlende gennem Bankerne, gennem Nationalbankens Kreditindskrænkning, hvor en kraftig Rationering, saa kraftig, som den lader sig gennemføre, finder Sted. Overfor denne Rationering har den højtærede Ordfører ingen som helst Betænkeligheder, de melder sig derimod nu overfor dette Forslag.